

پس زمینه گزارش خبرنگار ایرانی از آن تصویری است که هرگز فراموش نمی‌شود.

این حضور مستقیم البته همیشه با خوش‌شانسی و امنیت همراه نیست و بسیاری از این خبرنگاران هنگام تهیه خبر جراحتهایی برداشته‌اند و در این میان محسن خزایی خبرنگار شجاع صداوسیما در جریان پوشش خبری درگیری‌ها در سوریه به شهادت می‌رسد. محمدحسن حسینی، دیگر خبرنگار باتجربه و شجاع صداوسیما در کشورهایی مانند لبنان، سوریه و عراق هم در جریان این درگیری‌ها به شدت مجروح می‌شود که آثار این حادثه را هنوز با خود همراه دارد.

لشکر تک نفره!

حمید معصومی‌نژاد ... رم، این آشناترین معرفی خبرنگاران خارجی صداوسیماست. خبرنگاری که در تمام این سال‌ها و به واسطه علاقه‌اش برای تلویزیون و رادیو گزارش تهیه می‌کند و با لحن خاص و نوع گفتارش به یکی از چهره‌های ماندگار این حوزه تبدیل شده است.

جالب اینجاست که او معمولاً مصاحبه‌ها و حتی تصویربرداری را هم خود به تنهایی انجام می‌دهد. خبرنگاری که در یک دوره زمانی خاص توسط ایتالیایی‌ها بازداشت و جولی فعالیت او گرفته می‌شود. مشابه اتفاقی که برای کامران نجف‌زاده در فرانسه رخ می‌دهد و این تنها گوشه‌ای از سختی کار در کشورهایی است که مدعی جریان آزاد اطلاعات هستند. این اتفاقات در کشورهای دیگر هم رخ می‌دهد اما وقوع آن در قاره‌ای که همواره برای فشار بر کشورهای دیگر از حربه آزادی بیان بی‌هیچ حد و مرزی استفاده می‌کند، جالب و حیرت‌انگیز است. این نکته البته در نیویورک هم وجود دارد و خبرنگاران خارجی صرفاً در محدوده چند کیلومتری نیویورک حق تردد دارند و حتی ملزم هستند در تمام مدت مأموریت خود از خاک آمریکا خارج نشوند!

خبرنگاران صداوسیما جمهوری اسلامی ایران در داخل و خارج از کشور نمایندگان مظلوم رسانه‌ای هستند که با تمام توان انرژی خود را برای اثبات حقانیت ایران و مردمش به کار می‌گیرند. کشوری که مردمی دلیر و مهربان دارد. مردمی که هرگز در مقابل هیچ کشور بیگانه و زورگویی سر خم نخواهند کرد. تاریخ این سرزمین اثبات این ادعا و افتخار است...

بتواند به صورت در لحظه این اتفاقات را پوشش دهد. اتفاقی که باعث تربیت نسل جدیدی از خبرنگاران صداوسیما می‌شود که تجربه حضور بین‌المللی هم پیدا می‌کنند.

از شایعه تا واقعیت!

خبرنگاران ایرانی مقیم کشورهای خارجی همواره در معرض شایعات گوناگونی هستند که گاه اتفاقات بامزه‌ای را هم رقم می‌زند. از شایعه پناهنده شدن به آمریکا تا بستن حساب‌های بانکی در آلمان به بهانه تحریم‌های آمریکا که البته بعدها مشخص می‌شود صرفاً یک تشابه اسمی است! این‌ها همه نشان از عجز و ناتوانی جهان غرب برای مقابله با جریان رسانه‌ای ایران دارد. نکته مهم در این میان هوشیاری مجموعه رسانه در مقابل این هجمه‌های ناجوانمردانه رسانه‌ای است که برای بدنام کردن و ایجاد جو روانی از هیچ حرکت غیراخلاقی روگردان نیست و برایشان هدف وسیله را توجیه می‌کند. این نکته در دهه ۷۰ به اوج خود می‌رسد چرا که جهان غرب از حمله نظامی به ایران ناامید شده و آرام آرام وارد فضای جنگ نرم می‌شود. جنگی که نشانه‌های آن از این دهه آغاز می‌شود و البته بارها از طرف مقام معظم رهبری بر لزوم شناخت و مقابله با آن تاکید می‌شود.

سال‌های بحران!

دهه‌های ۸۰ و ۹۰ بحران‌های بین‌المللی به اوج خود می‌رسند. جنگ دوم خلیج فارس، حمله آمریکا به افغانستان، بحران طالبان و پیدایش گروه‌های تکفیری در سوریه و عراق نمونه‌هایی است که در نزدیکی مرز ایران اتفاق می‌افتد و لزوم خبررسانی درباره آن به‌شدت احساس می‌شود. در این سال‌ها آمریکایی‌ها و متحدانشان زمینه ناآرامی‌های خاورمیانه را طراحی می‌کنند تا محور مقاومت در سوریه و لبنان را از بین ببرند.

این اتفاق به تحلیل این کشورها از قدرت مقاومت در نبرد ۳۳ روزه و شکست مفتضحانه اسرائیل بازمی‌گردد و به همین دلیل سوریه، لبنان و عراق درگیر تکفیری‌ها می‌شوند و به شکل طبیعی پوشش خبری درباره این کشورها از اهمیت زیادی برخوردار می‌شود. حالا خبرنگاران مجموعه صداوسیما گاه در تیررس مستقیم دشمنی هستند که به هیچ کدام از قوانین بین‌المللی پایبند نبوده و تلاش می‌کند کمتر تصویر یا خبری از اعمال غیرانسانی مزدورانش به جهان مخابره شود. در این میان شایعاتی مانند شهادت یا اسارت این خبرنگاران توسط تکفیری‌ها پخش می‌شود تا نبرد رسانه‌ای شکل دیگری به خود بگیرد و فشار روانی در سوی دیگر افزایش پیدا کند.

در میان تانک‌ها!

شاهکار رسانه‌ای تلویزیون در این سال‌ها علاوه بر حضور مستقیم در جبهه‌های درگیری، پوشش رسانه‌ای کودتای ترکیه در سال ۲۰۱۶ است به گونه‌ای که می‌توان گفت خبرنگار صداوسیما جمهوری اسلامی ایران از اولین خبرنگاران رسانه‌های جهان است که به شکل مستقیم در درگیری‌ها حضور دارد. صحنه نزدیک شدن تانک‌های کودتاچیان در

گذاشته می‌شود.

در این سال‌ها و به واسطه پایان جنگ و بهبود نسبی روابط ایران با برخی کشورها دفاتر دیگری در جهان تاسیس یا خبرنگارانی به این کشورها اعزام می‌شوند که تا پیش از این امکان آن وجود نداشته است. دفاتری همچون آفریقای جنوبی که به واسطه سقوط رژیم آپارتاید، روابط ایران با کشور آفریقای جنوبی مجدداً برقرار می‌شود.

در این مقطع و در ادامه سیاست اصولی جمهوری اسلامی در حمایت از مردم فلسطین، دفتر لبنان همچنان از اهمیت بسیاری برخوردار است و همراه دمشق از مهم‌ترین نمایندگی‌های سازمان صداوسیما در خارج از کشور محسوب می‌شود. این نکته هزینه‌های بسیاری هم دارد و خبرنگاران ایرانی حاضر در این کشورها دائم در معرض تهدیدات مختلف قرار دارند.

دهه ۷۰ با یک اتفاق مهم در ساختار خبررسانی تلویزیون به پایان می‌رسد. شبکه‌ای با نام شبکه بین‌المللی خبر در مجموعه تلویزیون آغاز به کار می‌کند که از همان ابتدا به عنوان مهم‌ترین مرجع خبری صداوسیما شناخته می‌شود و در این میان خبرنگاران جوانی در این شبکه مشغول به کار می‌شوند. شبکه خبر با تعریف بین‌المللی مسلماً نیاز به نیروهایی جهت حضور در کشورهای دیگر دارد تا

درگیر جنگ سرد به کلی متلاشی می‌شود و حالا ایران در شمال خود با کشورهای همسایه است که گرچه نام مشترک‌المنافع روی آنها نهاده شده اما انگار فرسنگ‌ها از هم دورند. در این سال‌ها مجموعه صداوسیما به اهمیت این منطقه پی می‌برد و سعی می‌کند با کشورهای این منطقه در زمینه همکاری‌های رسانه‌ای به دستاوردهای مشترکی برسد. در این سال‌ها تاجیکستان به عنوان کشور اصلی در این منطقه برای نمایندگی صداوسیما معین می‌شود که زبان مشترک مهم‌ترین دلیل آن است. در این سال‌ها خبرنگارهای از جنگ برگشته

تلویزیون مانند بیژن نوباوه وطن و مرتضی غرقی به دفاتر ایران در خارج از کشور اعزام می‌شوند. این کار علاوه بر بهره‌گیری از تخصص این خبرنگاران کارآزموده در حقیقت ادامه سیاست تبلیغ انقلاب اسلامی و مقابله با فعالیت‌های رسانه‌ای کشورهای دیگر است. در دهه ۷۰ اتفاقات مهمی در حوزه روابط ایران با کشورهای جهان رخ می‌دهد. اتفاقاتی که نشان از یک برنامه‌ریزی رسانه‌ای قوی در جهان علیه ایران دارد. وقایعی همچون به شهادت رساندن خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی در مزارشریف و سکوت رسانه‌های خبری جهان در مقابل این جنایت غیربشری، دادگاه میکونوس آلمان و فراخوانده شدن سفر از طرف این کشورها و اتفاقات بین‌المللی از این دست که همگی نیاز به یک کار رسانه‌ای قوی دارد. تلویزیون در این سال‌ها به واسطه همین خبرنگاران مستقر در دفاتر نمایندگی‌های خارجی سعی می‌کند حقایق مربوط به این اتفاقات را به جهان مخابره کند و در این میان یک اتفاق مهم باعث می‌شود دفتر نیویورک هم به یکی از دفاتر مهم در مجموعه نمایندگی‌های صداوسیما تبدیل شود. در این سال‌ها و در میانه دهه ۷۰ حضور رئیس‌جمهور در مجمع عمومی سازمان ملل متحد اهمیت زیادی در سیاست خارجی ایران پیدا می‌کند و به همین دلیل پوشش رسانه‌ای این حضور به‌عهده دفتر مستقر در نیویورک

